

РЕШЕНИЕ

№ 559

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9073** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. О. И. срещу Решение № 1040-21-864/25.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/13.07.2021 г., издадено от ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Д., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че за В. О. И. в ТП на НОИ - С. град от дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], е представено Удостоверение - приложение № 9 за болничен лист № Е20211455427 за периода от 15.06.2021 г. до 14.07.2021г. /вкл./.

От справка в Регистъра на трудовите договори (Р.) длъжностното лице по изплащане

на обезщетенията и помощите е установило, че за В. И. има подадено уведомление по чл. 62. ад. 5 от Кодекса на труда (КТ) от [фирма], ЕИК[ЕИК] за сключен на 03.09.2020 г. трудов договор на длъжност "продавач-консултант" с месечно възнаграждение 1224.26 лв. Видно от Р. при осигурителя има назначавани лица с деклариран висок осигурителен доход.

В Регистъра на осигурените лица (Р.) от дружеството е подавана информация за осигурителен стаж и осигурителен доход за периода от м. септември 2020 г. до настоящия момент, но в „Регистър приходи“ на ТД на НАП няма данни за внесени осигурителни вноски от дружеството.

Със Заповед № ЗР-5-21-00956817/02.07.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване (ДОО) е възложено извършване на ревизия по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] за установяване на възникнали осигурителни правоотношения за лицата, за които има подадени данни в Р..

Във връзка с проверката на основание чл. 44. ал. 1, във вр. с чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) с оглед установяване на факти и обстоятелства относно реално извършвана от [фирма] стопанска дейност, с писмо изх. № 1043-21-500#7/05.07.2021 г. ТП на НОИ С.-град е изисквало информация от ТД на НАП - С., относно упражняваната от дружеството търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и информация за начина, по който са подавани данните по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО.

С писмо изх. № 10-44-00-2691 от 16.07.2021 г. ТД на НАП - С. уведомява, че от осигурителя [фирма] ЕИК[ЕИК] няма данни за подавани годишни данъчни декларации (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО за финансови 2019 г. и 2020 г.; има данни за регистрирани фискални устройства за периода. Данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП от упълномощено лице С. П.. Има данни за данъчно-осигурителни задължения и е образувано изпълнително дело, съгласно приложена „Справка за общите задължения“, към 14.07.2021 г.

От ТП на НОИ С.-град с писмо изх. № 1043-21-500#8/05.07.2021 г., е поискано извършване на проверка от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА ГИТ), която да установи извършвали ли са наетите лица трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО, чрез дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК].

С писмо изх. № 21059629/02.08.2021 г. ИА ГИТ уведомяват, че при посещение на адреса по седалище и управление на дружеството: [населено място], район Л.. [улица], не е осъществен контакт с управителя или негов законен представител. Потърсено е съдействие от СДВР за връчването на призовка за извършване на проверка.

Издадено е Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/13.07.2021 г. от ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ С.-град, с което производството по отпускане на обезщетение за временна неработоспособност, поради общо заболяване е спряно до приключване на извършваната проверка при осигурителя [фирма].

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-864/25.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град. Прието е, че посочените по-горе данни и установените факти и обстоятелства представляват доказателства по смисъла на чл. 37 от АПК, имащи значение за установяване на

осигурителния статус, съответно имащи значение за преценката на правото на обезщетение за общо заболяване. Констатирано е също, че не е изтекъл предвидения 6-месечен срок в чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 40, ал. 4, във връзка с, ал. 3 от КСО, при условията на делегирана компетентност със Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, която е приложена по делото /л. 58/. Неоснователно е направеното в жалбата възражение за липса на компетентност на издателя на разпореждането.

Двата акта отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК и чл. 117, ал. 3 от КСО. Същите са издадени в законоустановената писмена форма и съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им. При издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

В § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО е дадена легална дефиниция на понятието осигурено лице. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесели или дължими осигурителни вноски.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. В този смисъл не е налице тъждество между упражняване на трудова дейност и наличие на регистриран трудов договор, поради което и това възражение на жалбоподателя не се споделя от настоящия състав. Не е налице противоречие с материалноправни норми, нито с целта на закона, така както е изтъкнато в жалбата.

Съгласно чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО, длъжностното лице по ал. 3 издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато е необходимо да бъде извършена проверка от контролен или друг компетентен орган относно обстоятелства от значение за правото или размера на обезщетението; в този случай спирането е до приключване на проверката, но за не повече от 6 месеца.

В представената административна преписка се съдържат доказателства, от които се установява, че при осигурителя [фирма] е била налице проверка по разходите на държавно обществено осигуряване (ДОО) - Заповед № ЗР-5-21-00956817/02.07.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване (ДОО), с която е възложено извършване на ревизия по разходите на ДОО на дружеството. В тази хипотеза органът действа при условията на обвързана

компетентност и е задължен да спре производството до приключване на проверката. Резултатите от извършваната при осигурителя проверка са с преюдициално значение относно правото на обезщетение за общо заболяване на жалбоподателя. В хода на проверката е възможно да бъдат установени обстоятелства по чл. 37 от АПК, имащи значение за установяване на осигурителния статус на лицето, а именно дали същото е извършвало реална трудова дейност.

От представеното по делото писмо № 1043-21-500#12/15.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е видно, че към момента на издаване на оспореното решение, както и на потвърденото с него разпореждане, проверката при осигурителя все още не е приключила, поради което са били налице основанията за спиране на производството по отпускане на обезщетение за общо заболяване, посочени в чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО.

Правилна е преценката на решаващия орган, че към момента на издаване на оспореното решение не е изтекъл 6-месечният срок по чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО. Разпореждането за спиране на производството по отпускане на обезщетение за общо заболяване е издадено на 13.07.2021 г., поради което срокът по чл. 40 ал. 4, т. 2 от КСО изтича на 13.01.2022 г.

Оспореното решение съответства на целта на закона - да бъде преценена първоначално законосъобразността на подадените от осигурителя данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и едва ако тя се установи с влязъл в сила акт - да се премине към изплащане на обезщетенията.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. О. И. срещу Решение № 1040-21-864/25.08.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/13.07.2021 г., издадено от ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА В. О. И. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: